

BUITENLAND.

Chicago, 12 Maart 1922.

Zeer Geachte Heer Hoofdredacteur,

Het heeft langer geduurd dan ik oorspronkelijk van plan was voor ik er toe kom weer iets van mij te laten hooren.

Een van die redenen is dat ik nog niet klaar was met mijn experimenten en dus niet zoo spoedig schrijven kon.

Wat toch is het geval. Dr. Struycken te Breda, deelde mij bij mijn vertrek naar Chicago mede, dat het nog al eens gebeurde, dat hij een prothese te verwijderen kreeg bij een patiënt, die zijn kunststanden in keel of slokdarm gedeponneerd had, inplaats van er een meer gewoon gebruik van te maken.

Dat dit verwijderen nog al met moeilijkheden gepaard ging, doordat de haken die aan partieele protheses gemaakt worden in de zachte weefsels van slokdarm of keel vast haken. Niet alleen was het verwijderen zoo bezwaarlijk, doch de verwondingen die daarbij noodwendig gemaakt werden waren soms van zeer ernstigen aard.

In Dr. Struycken's praktijk was geen geval noodlottig verlopen doch Z.Ed. deelde mij mede dat hij in het afgelopen jaar een hospitaal in Antwerpen bezocht had en daar vernomen had, dat men in dat jaar daar zeven dergelijke patiënten ter behandeling gehad had, en dat twee patiënten bezweken waren tengevolge van de ontstane verwondingen.

Dr. Struycken achtte het daarom noodzakelijk de techniek in het bevestigen van partieele protheses te wijzigen en meende dat het mogelijk moest zijn een ring-bevestiging in plaats van een haak-bevestiging te maken, en verzocht mij in die richting te willen werken.

Tot mijn genoegen kan ik U mede deelen dat ik meen aan die opdracht voldaan te hebben en kom U het resultaat mede deelen.

Toen ik hier in Chicago nauwkeurig de techniek van Dr. Roach's cast clasps leerde kennen en zag, dat die, accuraat uitgevoerd tot in

alle onderdeelen, een goedpassende bevestiging levert, meende ik te kunnen volstaan met dit aan Dr. Struycken te berichten.

Edoch, ook hier in Amerika zijn de removable bridges soms al te los, want literatuur naziende, die ik tot mijn beschikking had, vond ik in The Pacific Dental Gazette 1913, artikels gewijd aan de moeilijkheden en gevolgen voorkomende bij het verwijderen van protheses die ingeslikt waren.

Dr. Carl Beck te Chicago deelde mij mede, dat het ook in de latere jaren nog voorkwam en was ook van meening dat een ringbevestiging een verbetering zou zijn.

Daarom heb ik getracht een ring „clasp” te maken, die voldoet aan de eischen aan clasps gesteld en zooveel elasticiteit bezit dat het niet noodig is alle contour weg te slijpen.

Ik ging van het standpunt uit, dat ik Roach's buccal-lingual cast clasp gebruiken kon en dat de verbinding tusschen de beide einden van de vleugels meer elastisch moest zijn dan het overige gedeelte, daar voor een eenvoudig gesloten buccal-lingual clasp te veel opoffering van tandweefsel vereischt wordt.

Een spiraalveertje was niet aangewezen uit hygiënisch oogpunt daar dit door de patiënt niet schoon te houden is. Bovendien zou de techniek niet eenvoudig genoeg zijn om het tot een praktisch bruikbare clasp te maken.

Ten einde het verlangde resultaat te krijgen heb ik als verbinding twee gebogen ongeveer 22 gauge gegoten „metaaldraden” gebruikt gebogen in twee richtingen, en verkreeg zóó de verelschte elasticiteit.

Voor deze twee „draden” had ik een vrij recht oppervlak nodig en bracht dat aan de aproximale kant van de kies tegenovergesteld aan die, grenzende aan de ruimte waar de kunststanden aangebracht moeten worden.

Ik had dus niet alleen de bolvorm te verwijderen noodig voor Dr. Roach's cast clasp, maar ook zóóveel aan die aproximale kant tot het vlak vrij recht was en de ruimte voldoende was voor de „draden” om te passeeren.

Nadat de afdruk genomen is in secties in modeling compound en het model gemaakt is in investment material, heb ik de clasp gemodelleerd in inlaywas met steunpunt op het occlusiale vlak en buccolingual greep als Dr. Roach aangeeft, maar dan heb ik de twee einden van de vleugels verbonden door twee smalle streepjes inlaywas, beide

gebogen, de eene in occlusale, de andere in cervicale richting en zóó, dat de beide curven elkaar naderen in het midden, ongeveer op de plaats waar eens het contactpunt was. Maar ze mogen elkaar niet raken.

Ik bevestig de gietstift aan de tegenovergestelde kant, gips in en giet met Dee cast clasp goud nr vier en verkreeg op die manier een goed passende clasp, die de zachte weefsels van keel en slokdarm niet zoo verwonden zal bij verwijdering, als het gebeurt dat een patiënt zijn prothese inslikt.

Voor bijzonderheden in de techniek van cast clasps verwijs ik gaarne naar het Decemhernummer 1921 van The Journal of the National Dental Association, waarin een artikel van de hand van Dr. Roach voorkomt, getiteld: Standardized Technic for Gold Partial.

Na collegialen groet,

C. M. C. DULLEMOND.